

عنوان مقاله:

گلستان سعدی بستری برای تولد سبک فرانویی

محل انتشار:

نخستین همایش ارتباطات، زبان و ادبیات فارسی و مطالعات زبان شناختی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

افسانه سراجی - دکترای زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه فرهنگیان (پردیس) واحد بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

شاعر و طنزپرداز معاصر ایران اکبر اکسیر با گونه ای تازه با عنوان فرانو فصل تازه ای از شعرگویی را در ادبیات معاصر ایران گشود. بنا به اعتقاد ایشان، این سبک حاصل مطالعات و بررسی او در آثار کلاسیک ادب پارسی مانند: حافظ و گلستان سعدی است. طبق نظریه او کاریکلماتور و فرانو در این اثر بسیار دیده می شوند. این گونه ادبی که دارای ویژگی هایی چون: سادگی، ایجاز، طنزآمیزی و استفاده از ضرب المثله ها است. که در گلستان به وفور دیده می شوند. بر همین بنا، در این مقاله، تلاش گردیده تا تاثیر و ریشه هایی فرانویی در گلستان سعدی که پیش از این به آن پرداخته نشده به شیوه مقایسه مورد تحلیل و بررسی قرار گیرد. این اثر با توجه به اشتراکاتش با سبک نوین اکسیر بی شک یکی از مهم ترین منابع الهام بخش شاعر در بوجود آوردن سبک فرانو است.

کلمات کلیدی:

طنز، ایجاز، سبک فرانو، سعدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/540593>

